

[Knud Kristensen.]

som var Skyld i, at de, der fik Gældssaneringslaan, nu led Kurstab. Det er ganske urigtigt. Det, vi var Modstandere af, var Tvangslaan, men vi ønskede aldeles ikke, at de skulde lide et Konjunkturtab, og derfor satte vi ogsaa Renten paa disse Gældsposter, som Staten skulde overtage, saa højt; der var i denne Periode Tale om Rentensænkning, og mange Bestræbelser gik ud derpaa, og det var netop Mening, at Staten skulde overtage disse Gældsposter uden noget Kurstab. Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det var vort tidligere Forlag, og det var noget andet, hvis Regeringens Forslag var blevet gennemført. Ja, men det faldt de jo selv fra. Det var ikke Venstre, der pressede dem til det; allerede ved anden Behandling, hvor de slet ikke havde faaet nogen Indrømmelse fra vor Side, havde de kasseret det; de var selv kommet i Tanker om, at det ikke var noget godt Forslag at udskrive Tvangslaan, og det er det heller ikke for en Stat, der skal ud paa Laanemarkedet, idet det altid er Udtryk for Usoliditet, naar man skal tvinge Folk til at laane sig Penge. Derfor blev de bange for det og gik over til et efter vor Mening bedre Forslag, der ganske vist havde den Skavank, at de satte Renten ned til 4 pCt., hvorved Kurstabet vilde blive betydeligt større.

Men naar Regeringen altsaa havde opgivet sin Rentensækningspolitik og Renten steg og Kurstabene blev større, foreslog vi i Konsekvens af vor tidligere Stilling, at Staten skulde bære Kurstabet, fordi det netop var vor Mening baade først og sidst, at dette Kurstab skulde Debitorerne ikke selv bære. Men, som sagt, det, der var Strid om, var, hvorledes denne Sag skulde ordnes, om det skulde være gennem et Tvangslaan, eller simpelt hen ved, at Staten overtog den Gæld, der var. Det er ogsaa ganske klart, at det er heller ikke heldigt at skulle ud og optage Laan og udstede Obligationer i en Tid, hvor Bestræbelserne gaar ud paa Rentensænkning, for det er netop noget, som skaber Tendens til at forhøje Renten.

Endelig var det ærede Medlem Hr. J. S. Foget meget indigneret og harcellerede som sædvanlig over de gamle Partier. Alene det at være gammel er altsaa i det ærede Medlems Øjne noget saare skadeligt. (*J. S. Foget:* Ja, naar man ikke kan følge med!). Ja, jeg forstaar saa udmærket det ærede Medlems Modvilje mod gamle Partier. Derfor laver det ærede Medlem ogsaa et nyt hvert andet Aar. Det er maaske, fordi

det ærede Medlem nu føler sig for gammel, han er død, og derfor maa han opstaa i et nyt Parti. Jeg vil nu sige til det ærede Medlem, at for mig er der ikke Spørgsmaal om et nyt eller et gammelt Parti, men Spørgsmaalet er, om man fører en fornuftig Politik. Men jeg gaar ud fra, at det Parti, det ærede Medlem hidtil har tilhørt, ikke har ført en fornuftig Politik, og derfor maa de skabe et nyt Parti, som kan vinde Tilslutning i Befolkningen; for det gamle Navn er desauvouret, det er gjort misliebigt i den offentlige Menings Bedømmelse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Betragtninger over Ejendomsskatterne nærmede sig rent sagligt det Synspunkt, som jeg hævder, men det ærede Medlem har ikke Ret i, at det kun var et enkelt Aar, Ejendomsskatterne var saa høje, som det jeg har nævnt det var en Periode. Hvis man gør op, hvad de nuværende Ejere af Landejendomme som Helhed er gaaet ind til paa det Tidspunkt, da de overtog Ejendommen, vil man se, at de har overtaget den med lige saa stor Forpligtelse i Form af fast Ejendomsskat som den, der er i Dag. Der er Undtagelser, og det er dem, som har overtaget Ejendommene før Krigen, men for deres Vedkommende gælder det, at selve den samfundsskabte Jordværdi er steget, saa dem er der heller ikke sket nogen Uret.

Hvis det ærede Medlem vil være enig med mig i, at som Helhed bør Ejendomsbesidderne have Ejendomsskatten som en fast Afgift, og at det skal være den samme, som de overtog Ejendommen til, er vi principielt enige. At der saa kan være en lille Svingning, er der vel ingen af os, der kan have noget imod. Men den Betragtning, som Venstre er inde paa, og som jeg har hørt fremsat her i Tinget i sin Tid af det daværende Medlem Hr. Pinstrup, at det offentlige har indskudt en Prioritet i dansk Landbrug paa 1 200—1 300 Mill. Kr. i Kraft af fast Ejendomsskat, har intet med Virkeligheden at gøre. Nej, det, som de nuværende Ejendomsbesiddere for dansk Landbrugs Vedkommende maa betale, svarer til, hvad de er gaaet ind til, og der er intet at klage over ud fra en retsmoralisk Betragtning.

Smørum: Efter den højtærede Landbrugsministers Imødegaaelse af de Indven-